

ELSSCHOT

Ik ga eens wat vertellen

Ik heb heel mijn leven op een bureau gezeten in Brussel. Op die manier spreek ik even vlot Frans als Gents en kan ik met mijn ogen dicht mijn das knopen.

Maar ik heb mij daar wel geamuseerd, ook, omdat ik altijd geluk heb gehad. Ik ben, ook letterlijk, met de helm geboren, ge moet dat maar eens googlen wat dat is, die helm.

Bijvoorbeeld, ik heb op mijn werk de zoon van Willem Elsschot, mijn favoriete schrijver, leren kennen. Had ik daar niet gewerkt, dan was dat niet gebeurd.

Die zoon verkocht, gelijk zijn vader, de reclame in de Snoecks almanach en hij kwam daarvoor elk jaar met de taxi naar Brussel, in zijn zwart kostuum, met gillet, stok en zijn hoed, om de contracten te vernieuwen. Walter De Ridder, zoon van Alfons de Ridder.

Ik was één van die klanten. Elk jaar zaten wij dan een half uur te babbelen, hij bracht elke keer een boek mee voor mij en hij tekende zijn dingen met "Walter De Ridder (zoon W.E.)".

Willem Elsschot, mijn held en zijn held.

In 1947 schreef hij "dwaallicht", een vertelseltje waarvan je zou denken dat het vorige week is geschreven.

Het gaat over drie matrozen uit Afganistan die met een Antwerpenaar – Elsschot zelf – op stap zijn in Antwerpen.

Ze spreken zo wat over vanalles, onder andere over de ongelijkheid in de wereld en over wanneer dat er echte gelijkheid tussen de mensen zou komen.

En dan laat Elsschot één van die matrozen het volgende zeggen:

“Zonder geweld zal het niet gaan want de groten hebben de macht; maar de kleinen zijn talrijke en tegen de mieren is geen tijger bestand. De mieren zijn echter blind, terwijl de mens beeft voor de dood, want al gelooft hij ook, weten doet hij niet. Men heeft ons de aarde gregeven als een boomgaard, waarin het oogsten ons eigen werk zou zijn. Dus heeft de mens het gelijk zijn in eigen handen. En toch zullen veel kleinen Allah zien voordat al het werk gedaan is.”

De rest moet je zelf lezen , het is maar 34 bladzijden.

Guido Gezwelle schreef in de Gazette van dec Gentse Sossietieit

Vroeger was ik een twijfelaar, maar nu ben ik daar niet zeker van.
En nu een liedje van de Straatschenders, “10 percent”

TIEN PERCENT

Muziek: traditional

Geef die gasten ulder 10 percent
Rendement, 10 percent
Geef die gasten ulder 10 percent
Of ze sluiten heel den boel

Ze spraken vroeger van PDG
Nu heten ze CEO
Nog beter captain of industry
En ze zijn lid van 't VBO
Ondernemer dat horen ze ook vree gere
Of Werkgever, dat vinden ze goed
Maar in ulder hoofd telt juist de winst
Is 't niet genoeg, ze doen de boeken toe

Geef die gasten ulder 10 percent
Rendement, 10 percent
Geef die gasten ulder 10 percent
Of ze sluiten heel den boel

Ondernemen, dat es al lange passé
Werkvolk, dat is juist een kost
Risico, ja als de staat het dekt
De Rolls Royce is een aftrekpost
De ingenieurs zitten in de kelder
De boekhouders staan op kop
De banken zijn de architecten
Niemand kuist zijn afval op

Geef die gasten ulder 10 percent
Rendement, 10 percent
Geef die gasten ulder 10 percent

Of ze sluiten heel den boel

Maar ook de kleintjes zijn niet proper
Want van als je wat geld belegt
Komt het geld van de kleine spaarder
In diene vieze cirk terecht
Of dat het nu gaat naar een kleiner bankje
Of naar een duurzaam beleggingsfonds
Via via wordt het geperverteerd
En misbruikt door de plastrons

Geeft ons een beetje rendement
Een paar percent rendement
Geef ons een beetje rendement
En we doen ons ogen toe